

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-38-18

Druk nr 2379
Warszawa, 19 marca 2018 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o wypowiedzeniu Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Królestwa Szwecji w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji, sporządzonej w Warszawie dnia 13 października 1989 r.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Przedsiębiorczości i Technologii oraz Minister Spraw Zagranicznych.

Z poważaniem

(-) Mateusz Morawiecki

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Królestwa Szwecji w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji, sporządzona w Warszawie dnia 13 października 1989 r., zostaje wypowiedziana przez Rzeczpospolitą Polską.

Na dowód czego został wydany akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Andrzej Duda

PREZES RADY MINISTRÓW

Mateusz Morawiecki

U S T A W A

z dnia

o wypowiedzeniu Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Królestwa Szwecji w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji, sporządzonej w Warszawie dnia 13 października 1989 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej wypowiedzenia Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Królestwa Szwecji w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji, sporządzonej w Warszawie dnia 13 października 1989 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel wypowiedzenia Umowy

Obowiązywanie Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Królestwa Szwecji w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji, sporządzonej w Warszawie dnia 13 października 1989 r. (Dz. U. z 1990 r. poz. 218), dalej jako „Umowa”, jest kwestionowane przez Komisję Europejską z uwagi na niezgodność Umowy z prawem UE, podobnie jak kwestionowane jest obowiązywanie wszystkich pozostałych umów o popieraniu i wzajemnej ochronie inwestycji zawartych pomiędzy państwami członkowskimi UE (dalej jako „umowy intra-EU BIT”). W odniesieniu do RP Komisja Europejska zakończyła w listopadzie 2016 r. nieformalne postępowanie (tzw. EU Pilot) rozpoczęte w czerwcu 2015 r. i rozważa wszczęcie formalnego postępowania ws. niezgodności m.in. tej Umowy z prawem UE. Takie formalne postępowania Komisji Europejskiej toczą się już przeciwko Austrii, Holandii, Słowacji, Szwecji i Rumunii.

RP jest obecnie stroną umów intra-EU BIT zawartych z prawie wszystkimi państwami członkowskimi UE, z wyjątkiem Irlandii i Malty, z którymi RP nigdy nie zawarła tego typu umów, oraz Włoch, z którymi umowa wygasła w dniu 9 stycznia 2013 r. na skutek wypowiedzenia przez Włochy. Ponadto RP wypowiedziała, z uwagi na prawo UE, umowę intra-EU BIT zawartą z Portugalią (umowa wygaśnie w dniu 3 sierpnia 2019 r.). Stanowisko RP wobec umów intra-EU BIT zostało przyjęte przez Komitet do Spraw Europejskich w dniu 3 czerwca 2011 r. Zgodnie z nim umowy intra-EU BIT powinny zostać wypowiedziane przez wszystkie państwa członkowskie UE, a najlepszym rozwiązaniem dla RP byłoby, aby wszystkie państwa członkowskie UE podjęły jednocześnie wspólną decyzję o rozwiązaniu umów intra-EU BIT za obopólną zgodą na mocy Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, sporządzonej w Wiedniu dnia 23 maja 1969 r. (Dz. U. z 1990 r. poz. 439). Alternatywnie, w przypadku braku możliwości osiągnięcia wśród państw członkowskich UE takiej jednomyślności, RP, zgodnie z powyższym stanowiskiem, miała rozwiązać umowy intra-EU BIT zawarte z innymi państwami członkowskimi UE albo poprzez ich wypowiedzenie na warunkach określonych w tych umowach, albo na podstawie porozumienia stron.

W odpowiedzi RP skierowanej do Komisji Europejskiej we wrześniu 2015 r. w ramach ww. postępowania EU Pilot RP podtrzymała gotowość do zakończenia obowiązywania

umów intra-EU BIT zawartych przez RP z innymi państwami członkowskimi UE. Wskazała, że spośród dostępnych i analizowanych przez RP metod osiągnięcia powyższego celu jednostronne wypowiedzenie umów intra-EU BIT przez RP byłoby najmniej pożądanym rozwiązaniem. Po pierwsze, umowy intra-EU BIT zawarte przez RP nie przewidują możliwości wypowiedzenia ich w każdym czasie, ponieważ obowiązują roczne lub półroczne okresy wypowiedzenia lub wypowiedzenie może nastąpić jedynie w okresie poprzedzającym okres zakończenia ich cyklu obowiązywania. Po drugie, nawet skuteczne jednostronne wypowiedzenie umowy nie powoduje zakończenia obowiązywania jej postanowień na skutek specyficznych przepisów końcowych tych umów pozwalających na ochronę inwestycji w ciągu kolejnych lat po wypowiedzeniu umowy (tzw. klauzula przedłużonego obowiązywania umowy, *sunset clause*). O wiele lepszym sposobem, jak Polska wskazała, byłoby rozwiązanie umów intra-EU BIT na podstawie porozumień dwustronnych, które przewidywałyby rezygnację z klauzuli przedłużonego obowiązywania umowy. RP podkreśliła w odpowiedzi do Komisji Europejskiej, że z uwagi na liczbę zawartych przez RP umów, jak również biorąc pod uwagę wielość umów zawartych przez państwa członkowskie UE, wydaje się, że najszybszym i najskuteczniejszym rozwiązaniem na obecnym etapie byłoby jednoczesne podjęcie przez państwa członkowskie UE wspólnej decyzji o rozwiązaniu umów intra-EU BIT bez konieczności zachowania klauzul przedłużonego obowiązywania umowy, w oparciu o porozumienie wielostronne, zawarte zgodnie z Konwencją wiedeńską o prawie traktatów, sporządzoną w Wiedniu dnia 23 maja 1969 r.

Obecnie jednak z uwagi na brak konsensusu państw członkowskich UE co do celowości i sposobu rozwiązania umów intra-EU BIT zasadne jest przystąpienie RP do realizacji opcji rozwiązania tych umów na podstawie porozumień dwustronnych, które przewidywałyby rezygnację z klauzul przedłużonego obowiązywania umowy. Królestwo Szwecji nie jest obecnie zainteresowane rozwiązaniem z RP ww. Umowy, łącznie z ww. klauzulą. Zatem w ocenie RP zasadne jest wypowiedzenie Umowy. Zgodnie z art. 11 ust. 2 Umowa może być wypowiedziana w każdym czasie przez każdą z Umawiających się Stron z zachowaniem dwunastomiesięcznego okresu wypowiedzenia po upływie początkowego okresu dwudziestu lat, który upłynął w dniu 4 stycznia 2010 r. Na podstawie art. 11 ust. 3 inwestycje dokonane przed wejściem w życie wypowiedzenia Umowy będą chronione na mocy tej Umowy przez dwadzieścia lat od czasu wygaśnięcia Umowy. Jednocześnie RP będzie kontynuowała konsultacje

z Królestwem Szwecji mające na celu doprowadzenie do rozwiązania Umowy, łącznie z klauzulą przedłużonego obowiązywania umowy. W przypadku uzyskania takiej zgody przed wejściem w życie wypowiedzenia Umowy RP podejmie działania mające na celu zakończenie obowiązywania Umowy, łącznie z ww. klauzulą.

2. Dotychczasowy a projektowany stan prawny

W polsko-szwedzkich stosunkach prawno-traktatowych w zakresie współpracy gospodarczej obowiązuje m.in. ww. Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Królestwa Szwecji w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji, sporządzona w Warszawie dnia 13 października 1989 r. Zapewnia ona inwestorowi i jego inwestycjom z państwa-Strony Umowy na terytorium państwa-drugiej Strony Umowy pełną ochronę oraz możliwość dochodzenia roszczeń przed międzynarodowym trybunałem inwestycyjnym (arbitrażowym). Komisja Europejska ma poważne obawy, że umowy intra-EU BIT jako takie, w tym ww. Umowa, a także ich poszczególne postanowienia pokrywają się z postanowieniami Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej lub mogą być z nimi sprzeczne, w szczególności z zasadami swobody przepływu kapitału, swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług oraz z podstawowymi zasadami prawa UE takimi jak: zasada nadrzędności, jedności, skuteczności i pewności prawa UE. Komisja Europejska ma również zastrzeżenia dotyczące kwestii rozstrzygania sporów inwestycyjnych uregulowanej w dwustronnych umowach inwestycyjnych, w tym w ww. Umowie, co, zdaniem Komisji Europejskiej „wydaje się być sprzeczne z wyłączną kompetencją sądów UE”. Wypowiedzenie Umowy pozwoli doprowadzić do zgodności z prawem UE stosunki polsko-szwedzkie w zakresie współpracy gospodarczej.

Należy też zaznaczyć, że jednocześnie przed Trybunałem Sprawiedliwości UE toczy się postępowanie z wniosku sądu niemieckiego o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, sformułowanego w toku postępowania ze skargi Republiki Słowackiej o uchylenie wyroku sądu arbitrażowego wydanego na podstawie umowy intra-EU BIT zawartej pomiędzy Czechosłowacją i Królestwem Niderlandów w 1991 r., z powództwa Achmea B.V. przeciwko Republice Słowacji (postępowanie PCA Case No. 2008–13). W tej sprawie sąd niemiecki zwrócił się do TSUE z pytaniem prejudycjalnym dotyczącym tego, czy wykonanie wyroku wydanego na podstawie tej umowy nie naruszałoby postanowień Traktatów dotyczących: zakazu dyskryminacji z art. 18 TFUE (poprzez uprzywilejowanie inwestora z państwa-Strony tej umowy względem inwestora

z państwa członkowskiego UE niebędącego stroną tej umowy), wyłącznej jurysdykcji TSUE w sporach objętych zakresem prawa UE (art. 344 TFUE) oraz konieczności ukształtowania postępowania w sposób umożliwiający zadanie przez orzekający sąd pytania prejudycjalnego (art. 267 TFUE). RP przystąpiła do postępowania, przedstawiając stanowisko wskazujące na sprzeczność umów intra-EU BIT z prawem unijnym. Stanowisko zbliżone do RP zajęła Komisja Europejska i wiele państw regionu. Niezależnie od tego należy podkreślić, że RP, podobnie jak wiele innych państw członkowskich UE, w postępowaniach arbitrażowych toczących się przed trybunałami arbitrażowymi konsekwentnie podnosi, że umowy intra-EU BIT uważa się za sprzeczne z prawem UE. Podnoszona jest także kwestia możliwego wygaśnięcia tych umów na podstawie art. 59 Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, sporządzonej w Wiedniu dnia 23 maja 1969 r. w związku z zawarciem przez RP Traktatu Akcesyjnego do UE w zakresie, w którym umowy te są niezgodne z prawem UE.

3. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe, polityczne i prawne

Wypowiedzenie Umowy nie będzie miało konsekwencji politycznych. Państwa członkowskie UE, w tym RP, jak i Królestwo Szwecji, zostały wezwane przez Komisję Europejską do zakończenia obowiązywania umów intra-EU BIT.

Wypowiedzenie Umowy nie będzie miało negatywnych skutków społecznych, wręcz przeciwnie, należy oczekiwać, że zostanie ono życzliwie przyjęte z uwagi na publiczną krytykę w Polsce umów intra-EU BIT i międzynarodowego arbitrażu inwestycyjnego.

Wypowiedzenie Umowy nie powinno wpłynąć na stosunki gospodarcze między RP a Królestwem Szwecji. Umowę zawarto w czasie, kiedy RP nie była członkiem UE, a ww. Umowa miała na celu przyciągnięcie inwestycji szwedzkich do Polski. Obecnie poziom prawodawstwa oraz dostęp do powszechnego sądownictwa w RP dają inwestorom zagranicznym gwarancję ochrony inwestycji z możliwością dochodzenia swoich praw na drodze sądowej.

Według danych GUS pod koniec 2016 r. w RP zarejestrowano 682 spółki z udziałem kapitału szwedzkiego. Podstawowy kapitał zagraniczny spółek z udziałem kapitału szwedzkiego wyniósł 6,2 mld PLN, co stanowiło 3,1% podstawowego kapitału zagranicznego ogółem. Według NBP łączna wartość bieżąca szwedzkich bezpośrednich inwestycji w RP na koniec 2016 r. wyniosła 3,5 mld EUR. Królestwo Szwecji w 2016 r. było 11 inwestorem w RP z udziałem w inwestycjach bezpośrednich ogółem ok. 2%. PAIH odnotowała pod koniec 2017 r. 122 dużych inwestorów zarejestrowanych

w Królestwie Szwecji inwestujących w RP. Znaczący szwedzcy inwestorzy bezpośredni w RP to m.in.: IKEA, Telia AB, Nordea Bank AB, Skanska Kraft AB, Arctic Paper AB, Svenska Handelbanken, Volvo AB, NCC AB, Skandinaviska Enskilda Banken AB (SEB), SKF, Sandvik AB, Scania AB. Ostatnio w RP rozwija działalność inwestycyjną Grupa Electrolux, największy w świecie producent sprzętu AGD, która zainwestowała ok. 132 mln EUR i zatrudnia ok. 3000 pracowników. IKEA zwiększyła swoje inwestycje (w sierpniu 2010 r. rozpoczęła budowę nowoczesnej fabryki paneli, tartaku i lakierni w gminie Orla o łącznej wartości ok. 340 mln EUR). Na Warszawskiej Giełdzie Papierów Wartościowych jest notowana jedna spółka szwedzka Reinhold Europe A.B. zajmująca się zarządzaniem nieruchomościami.

Według NBP łączna wartość zainwestowanych w Królestwie Szwecji polskich kapitałów bezpośrednich pod koniec 2016 r. była ujemna i wynosiła – 4,4 mld EUR¹⁾. Według statystyki NBP w 2016 r. napłynęły z RP do Królestwa Szwecji 523 mln EUR. W październiku 2013 r. 100% praw do szwedzkiej marki Duka (sieć sklepów z artykułami do wyposażenia wnętrz) zakupiła polska Grupa Grass.

Ówczesne Ministerstwo Rozwoju poinformowało samorządy gospodarcze (Konfederacja Lewiatan, Pracodawcy RP, Krajowa Izba Gospodarcza, Polska Rada Biznesu, Business Centre Club) o planach rozwiązania Umowy i zwróciło się do nich o przekazanie odpowiedzi na następujące pytania:

- czy inwestorzy polscy na rynku szwedzkim w przypadku ewentualnych działań dyskryminujących ich inwestycje korzystali lub rozważali możliwość wniesienia sporu przeciwko państwu ich goszczącemu? Czy w takim wypadku korzystali/korzystaliby z postępowania przed sądem powszechnym czy też przed międzynarodowym arbitrażem inwestycyjnym?
- czy zdaniem polskich inwestorów ochrona ich inwestycji w regulacjach Królestwa Szwecji oraz w prawie UE jest niewystarczająca? Jeżeli tak, to w jakim zakresie?
- czy wygaśnięcie umowy pogorszyłoby warunki prowadzenia działalności gospodarczej w Królestwie Szwecji i ochrony praw inwestorów? Jeżeli tak, to w jaki sposób i w jakim stopniu?

¹⁾ Ujemne należności wynikają z faktu, że polskie firmy mają zobowiązania względem swoich spółek „córek” mających siedziby w Królestwie Szwecji, za pośrednictwem których pozyskują kapitał z emisji obligacji na rynku europejskim, które przewyższają kwotę zainwestowanego w te podmioty kapitału.

Samorządy gospodarcze udzieliły ogólnej odpowiedzi, iż mimo że inwestorzy nie korzystają z ochrony przewidzianej umowami intra-EU BIT (pozywają państwa przed sądami powszechnymi), powołują się na ich obowiązywanie w dyskusjach z organami danego kraju przy zaistnieniu sporu. Jeżeli musieliby aktywnie dochodzić swoich roszczeń, powołując się na umowy intra-EU, wybraliby procedurę arbitrażu na podstawie umowy intra-EU BIT (szczególnie fundusze inwestycyjne lokujące aktywa w instrumenty udziałowe polskich przedsiębiorstw inwestujących w państwach członkowskich UE, dla których rozwiązanie umów mogłoby mieć bezpośredni wpływ na ocenę ryzyka związaną z inwestowaniem). Główną barierą w korzystaniu z arbitrażu są jego wysokie koszty. Prawo materialne w państwach członkowskich UE oraz na poziomie UE zawiera niezbędne standardy gwarantujące zagranicznym inwestorom równe i sprawiedliwe traktowanie, natomiast problemem jest egzekwowanie tego prawa. Wskazywano na czasochłonność procedur, brak profesjonalizmu i obiektywizmu w podejmowaniu decyzji przez właściwe organy. Zdaniem polskich inwestorów międzynarodowy arbitraż inwestycyjny pozwala prowadzić postępowanie w sposób odformalizowany, elastyczny i neutralny. Generalnie zdaniem samorządów gospodarczych i polskich przedsiębiorców dla ich bezpieczeństwa i ekspansji umowy intra-EU BIT są pożądane. Tym niemniej samorządy gospodarcze odnotowują stanowisko Komisji Europejskiej wobec umów intra-EU BIT i wszczęte przez nią postępowania.

Z informacji posiadanych przez Ministerstwo Przedsiębiorczości i Technologii wynika, że zarówno polscy, jak i szwedzcy inwestorzy nie kierowali, na podstawie ww. Umowy, roszczeń do międzynarodowych trybunałów arbitrażowych przeciwko, odpowiednio, Królestwu Szwecji i RP. Generalnie odnotowano tylko trzy przypadki skorzystania przez polskich inwestorów z ochrony przewidzianej umowami intra-EU BIT przed międzynarodowymi trybunałami arbitrażowymi (na podstawie umów intra-EU BIT z Rumunią – przed przystąpieniem Rumunii do UE, Słowacją i Cyprzem). Zgodnie z informacjami przekazanymi przez Prokuratorię Generalną RP na dwadzieścia sześć postępowań arbitrażowych, w których Prokuratoria Generalna RP od 2006 r. wykonywała lub wykonuje zastępstwo procesowe RP, szesnaście dotyczyło lub dotyczy sporów wniesionych przez inwestorów zagranicznych na podstawie umów intra-EU BIT (zawartych z Austrią, Francją, Niemcami, Cyprzem, Holandią, Belgią i Luksemburgiem, Republiką Czeską, Wielką Brytanią). Mimo dużego odsetka wygrywanych spraw (w tym ugody) Polska ponosi wysokie koszty postępowań

arbitrażowych: zaliczki na koszty postępowania (w tym wynagrodzenie arbitrów), opinie biegłych, zorganizowanie rozpraw, tłumaczenia, udział świadków oraz koszty zastępstwa procesowego. Zgodnie z informacjami byłego Ministerstwa Skarbu Państwa, RP w związku z postępowaniami arbitrażowymi poniosła od 2006 r. koszty w wysokości ok. 53 mln PLN. Wypowiedzenie Umowy może więc potencjalnie istotnie zmniejszyć obciążenie państwa pod względem finansowym, ponieważ nie będzie zachodzić konieczność ponoszenia znaczących kosztów, o których mowa w zdaniu poprzedzającym.

Wypowiedzenie Umowy nie naruszy polskiego porządku prawnego i doprowadzi do usunięcia niezgodności Umowy z prawem UE po dwudziestu latach od daty wejścia w życie wypowiedzenia Umowy.

4. Tryb wypowiedzenia Umowy

Wypowiadana Umowa ma rangę umowy międzyrządowej. Wypowiadana Umowa jest traktowana w polskim porządku prawnym jako umowa ratyfikowana za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, stosownie do art. 241 ust. 1 ustawy z dnia 2 kwietnia 1997 r. – Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. 483, z późn. zm.). Dlatego też wypowiedzenie Umowy nastąpi również za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, tym bardziej że Umowa dotyczy wolności, praw i obowiązków obywatelskich (w zakresie wygaszania prawa do kierowania skargi do międzynarodowego arbitrażu inwestycyjnego), spraw uregulowanych w ustawie lub w których Konstytucja RP wymaga ustawy (zasady prowadzenia działalności gospodarczej, ochrona prawa własności, kwestia wyłączenia oraz odszkodowania w tym zakresie), a więc spraw, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 2 i 5 Konstytucji RP.

UMOWA

między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Królestwa Szwecji w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji

sporządzona w Warszawie dnia 13 października 1989 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

PREZYDENT

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 13 października 1989 r. została podpisana w Warszawie Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Królestwa Szwecji w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji w następującym brzmieniu:

UMOWA

między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
a Rządem Królestwa Szwecji w sprawie popierania
i wzajemnej ochrony inwestycji

AGREEMENT

between the Government of the Polish People's
Republic and the Government of the Kingdom of
Sweden on the Promotion and Reciprocal Protection
of investments

Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
i Rząd Królestwa Szwecji,
dążąc do zwiększenia współpracy gospodarczej ze wzajemną
korzyścią dla obu Państw i do zapewnienia sprawiedliwych
i właściwych warunków dla inwestycji inwestorów jednej Umawiającej się Strony na terytorium drugiej Umawiającej się Strony,

The Government of the Polish People's Republic and the
Government of the Kingdom of Sweden,
desiring to intensify economic cooperation to the mutual
benefit of both countries and to maintain fair and equitable
conditions for investments by investors of one Contracting
Party in the territory of the other Contracting Party,

uznając, że popieranie i ochrona takich inwestycji sprzyja rozszerzeniu stosunków gospodarczych pomiędzy dwiema Umawiającymi się Stronami i pobudza inicjatywy w zakresie inwestycji,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

W rozumieniu niniejszej umowy:

(1) określenie „inwestycja” oznacza wszelkie mienie zainwestowane przez inwestorów jednej Umawiającej się Strony, pod warunkiem że ta inwestycja została dokonana zgodnie z ustawodawstwem drugiej Umawiającej się Strony, a w szczególności, choć nie wyłącznie:

- a) ruchomości i nieruchomości, jak również inne prawa rzeczowe, takie jak hipoteka, prawo zatrzymania, zastawu, użytkowania i podobne prawa;
- b) udziały i inne rodzaje uczestnictwa w spółkach;
- c) roszczenia pieniężne i świadczenia mające wartość gospodarczą;
- d) patenty, inne prawa własności przemysłowej, procesy techniczne, nazwy handlowe, know-how i inne prawa własności intelektualnej, jak również good-will;
- e) koncesje gospodarcze, które są wymagane dla prowadzenia działalności gospodarczej, wynikające z prawa, decyzji administracyjnej lub umów, włączając koncesje na poszukiwanie, uprawianie, wydobywanie i eksploatację zasobów naturalnych;

(2) określenie „inwestor” oznacza:

- a) każdą osobę fizyczną, która jest obywatelem Umawiającej się Strony zgodnie z jej prawem, i
- b) każdą osobę prawną mającą siedzibę na terytorium drugiej Umawiającej się Strony lub państwa trzeciego, w której przeważa interes inwestora jednej z Umawiających się Stron. O przewadze interesu nie mogą jednakże stanowić czysto umowne stosunki. Osoba prawna nie podlega ochronie na mocy tej umowy, jeżeli wcześniej skorzystała ze środków przysługujących jej stosownie do innej umowy o ochronie inwestycji, zawartej z odpowiednim państwem trzecim.

Artykuł 2

(1) Każda z Umawiających się Stron zapewni we wszystkich wypadkach sprawiedliwe i właściwe traktowanie inwestycji inwestorów drugiej Umawiającej się Strony i nie będzie utrudniać zarządzania, utrzymania, wykorzystania, osiągania korzyści lub rozporządzania nimi w nieuzasadniony sposób. Za taki nieuzasadniony sposób uważa się: ograniczenia w nabywaniu surowców, części składowych i podzespołów, części zamiennych, energii i paliw, jak również środków produkcji i działalności wszelkiego rodzaju. Nie powinno się wprowadzać przeszkód w sprzedaży produktów w kraju lub za granicą, lub w inny sposób. Wprowadzenie generalnych ograniczeń podyktowanych sytuacją gospodarczą, np. brakami, nie uważa się za nieuzasadniony sposób.

recognizing that the promotion and protection of such investments favour the expansion of the economic relations between the two Contracting Parties and stimulate investment initiatives,

have agreed as follows:

Article 1

For the purposes of the present Agreement:

(1) The term „investment” shall comprise every kind of asset, invested by investors, of one Contracting Party, provided that the investment has been made in accordance with the laws and regulations of the other Contracting Party, and shall include in particular, though not exclusively:

- (a) movable and immovable property as well as any other property rights, such as mortgage, lien, pledge, usufruct and similar rights;
- (b) shares and other kinds of interest in companies;
- (c) title to money or any performance having an economic value;
- (d) patents, other industrial property rights, technical processes, trade names, know-how and other intellectual property rights as well as good-will;
- (e) business concessions which are required to conduct economic activity and are conferred by law, administrative decisions or contracts; including concessions to search for, cultivate, extract or exploit natural resources;

(2) The term „investor” shall mean:

- (a) any natural person who is a national of a Contracting Party in accordance with its laws; and
- (b) any legal entity having a seat in the territory of the other Contracting Party, or in a third country with a predominant interest of an investor of either Contracting Party. However, purely contractual relations alone do not constitute a predominant interest. A legal entity may not invoke protection under this agreement if it had earlier invoked remedies available to it pursuant to another investment protection agreement concluded with the third country in question.

Article 2

(1) Each Contracting Party shall at all times ensure fair and equitable treatment of the investments by investors of the other Contracting Party and shall not impair the management, maintenance, use, enjoyment or disposal thereof by unreasonable measures. As such unreasonable measures are considered: restrictions on purchases of raw materials, components and units, auxiliary materials, energy and fuel as well as means of production and operation of all kinds. Hindrance on the sale of products within the country and abroad and other measures should not be instituted. The introduction of general restrictions, based on the economic situation, e.g. shortages, are not considered unreasonable.

(2) W odniesieniu do transportu towarów lub personelu zatrudnionego w związku z inwestycją inwestorowi będzie przysługiwało prawo wolnego wyboru przewoźnika. W przypadku gdy na taki transport jest wymagane zezwolenie, zostanie ono udzielone bez względu na ewentualne ograniczenia ilościowe. W odniesieniu do transportu przez państwa trzecie zezwolenie będzie udzielone zgodnie z mającymi zastosowanie: prawem międzynarodowym i umowami.

(3) Obywatele jednej z Umawiających się Stron oraz członkowie ich rodzin prowadzący wspólne gospodarstwo domowe uzyskają, zgodnie z regulacjami prawnymi dotyczącymi wjazdu i przebywania cudzoziemców, zezwolenie na wjazd, pobyt i opuszczenie terytorium drugiej Umawiającej się Strony w celu prowadzenia działalności związanej z inwestycją na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

(4) Każda Umawiająca się Strona będzie, zgodnie z jej generalną polityką w dziedzinie inwestycji zagranicznych, popierać na swoim terytorium inwestycje inwestorów drugiej Umawiającej się Strony i zezwoli na takie inwestycje zgodnie z jej prawem.

(5) W celu stworzenia korzystnych warunków do oceny pozycji finansowej i rezultatów działalności prowadzonej w oparciu o inwestycje podlegające niniejszej umowie, Umawiające się Strony zezwolą, najdalej jak jest to możliwe, w ramach ich prawa wewnętrznego, na zharmonizowanie rachunkowości inwestycji z międzynarodowymi standardami rachunkowości (IAS) ustalonymi przez Międzynarodowy Komitet Standaryzacji Rachunkowości (IASC).

(6) Inwestycja dokonana zgodnie z ustawodawstwem Umawiającej się Strony, na której terytorium została podjęta, korzysta z pełnej ochrony niniejszej umowy.

Artykuł 3

(1) Każda Umawiająca się Strona będzie traktować inwestycje dokonywane na swoim terytorium przez inwestorów drugiej Umawiającej się Strony nie mniej korzystnie niż w wypadku inwestycji dokonywanych przez inwestora z państwa trzeciego.

(2) Niezależnie od postanowień ustępu (1) niniejszego artykułu, Umawiająca się Strona,

- a) która zawarła umowę dotyczącą utworzenia unii celnej, wspólnego rynku lub strefy wolnego handlu, lub
- b) która zawarła wielostronne porozumienie o współpracy gospodarczej w dziedzinie wzajemnej pomocy gospodarczej,

ma prawo przyznać bardziej korzystne traktowanie inwestycjom inwestora z państwa lub państw, które są również stronami wyżej wymienionych umów, lub inwestorom niektórych tych państw.

(3) Traktowanie przyznane inwestycjom podlegającym umowom handlowym, które Królestwo Szwecji zawarło z Wybrzeżem Kości Słoniowej 27 sierpnia 1965 r., z Madagaskarem 2 kwietnia 1966 r. i z Senegalem 24 lutego 1967 r., nie będzie powoływane jako podstawa do stosowania klauzuli największego uprzywilejowania, o której mowa w artykule 3, w stosunku do polskich inwestorów.

(4) Postanowienia ustępu (1) niniejszego artykułu nie będą rozumiane jako zobowiązanie jednej Umawiającej się

(2) In connection with the transport of goods or of personnel associated with an investment, the investor shall have the right to freely select the carrier. In cases where permission is required for such transport, this shall be granted without regard to any possible quotas. Concerning transportation through third countries, permission will be granted in accordance with applicable international law and agreements.

(3) Subject to the laws and regulations relating to the entry and sojourn of aliens, nationals of one Contracting Party, together with family members of their household, shall be permitted to enter into, remain and leave the territory of the other Contracting Party for the purpose of carrying out activities associated with investments in the territory of the latter Contracting Party.

(4) Each Contracting Party shall, subject to its general policy in the field of foreign investment, promote in its territory investments by investors of the other Contracting Party and shall admit such investments in accordance with its legislation.

(5) In order to create favourable conditions for assessing the financial position and the results of activities which are based on investments under this agreement, the Contracting Parties shall permit, as far as is possible within the framework of their national legislation, harmonization of the investors' accounting procedures with the International Accounting Standards (IAS) drawn up by the International Accounting Standards Committee (IASC).

(6) An investment made in accordance with the laws and regulations of the Contracting Party in whose territory the investment is undertaken, enjoys the full protection of the present Agreement.

Article 3

(1) Each Contracting Party shall apply to investments in its territory by investors of the other Contracting Party a treatment which is no less favourable than that accorded to investments by investors of third States.

(2) Notwithstanding the provisions of Paragraph (1) of this Article, a Contracting Party

- (a) which has concluded an agreement regarding the formation of a customs union, common market or a free-trade area, or
- (b) which has concluded a multilateral agreement on economic co-operation for mutual economic assistance,

shall be free to grant more favourable treatment to investments by an investor of the State or States which are also parties to the aforesaid agreements, or by investors of some of these States.

(3) The treatment granted to investments under the Commercial Agreements which the Kingdom of Sweden has concluded with the Ivory Coast on 27 August 1965, with Madagascar on 2 April 1966 and with Senegal on 24 February 1967 shall not be invoked as the basis most-favoured-nation treatment under Article 3 by Polish investors.

(4) The provision of Paragraph (1) of this Article shall not be construed so as to oblige one Contracting Party to

Strony do rozciągnięcia na inwestora drugiej Umawiającej się Strony korzyści wynikających z traktowania, pierwszeństwa lub uprzywilejowania, będących rezultatem jakiegokolwiek międzynarodowej umowy lub układu dotyczącego w całości lub głównie opodatkowania albo przepisów wewnętrznych dotyczących w całości lub głównie opodatkowania.

Artykuł 4

(1) Żadna z Umawiających się Stron nie będzie przedsięwzięć środków pozbawiających, bezpośrednio lub pośrednio, inwestora drugiej Umawiającej się Strony inwestycji, chyba że nastąpi to z zachowaniem następujących warunków:

- a) środki te zostaną podjęte w interesie publicznym i zgodnie z prawem;
- b) środki te będą formalne i nie dyskryminacyjne; i
- c) środki te zostaną podjęte wraz z postanowieniami o płatności niezwłocznego, właściwego i efektywnego odszkodowania, podlegającego transferowi, bez zbędnej zwłoki, w walucie wymiennej.

(2) Postanowienia ustępu (1) niniejszego artykułu stosuje się również do bieżących dochodów z inwestycji, jak również, w razie likwidacji, do przychodów uzyskanych z likwidacji.

(3) Inwestorzy każdej Umawiającej się Strony, których inwestycje doznały uszczerbku na terytorium drugiej Umawiającej się Strony w wyniku wojny lub innego konfliktu zbrojnego, klęski żywiołowej, rewolty, powstania lub buntu, będą — w odniesieniu do odtworzenia, odszkodowania, kompensaty lub innego uregulowania — traktowani nie mniej korzystnie niż obywatele lub spółki któregośkolwiek państwa trzeciego. Ewentualne płatności z powyższych tytułów będą podlegały transferowi w walucie wymiennej bez zbędnej zwłoki.

Artykuł 5

(1) Każda Umawiająca się Strona dopuści bez zwłoki transfer w walucie wymiennej, zgodnie i w stopniu dopuszczonym przez jej ustawodawstwo:

- a) bieżących dochodów pochodzących z inwestycji inwestorów drugiej Umawiającej się Strony, włączając w szczególności, choć nie wyłącznie, dochody z kapitału, zysk, odsetki, dywidendy, należności licencyjne, honoraria lub opłaty;
- b) należności z całkowitej lub częściowej likwidacji każdej inwestycji inwestora drugiej Umawiającej się Strony;
- c) kwot pochodzących ze spłaty pożyczek, które obie Umawiające się Strony uznały za inwestycję;
- d) wynagrodzeń obywateli drugiej Umawiającej się Strony, którzy zostali zatrudnieni w związku z inwestycją na jej terytorium, i innych sum przeznaczonych na pokrycie wydatków związanych z zarządzaniem inwestycją.

(2) Umawiające się Strony będą traktować transfery, o których mowa w ustępie (1) niniejszego artykułu, nie mniej korzystnie niż transfery pochodzące z inwestycji dokonanych przez inwestorów któregośkolwiek państwa trzeciego.

extend to an investor of the other Contracting Party the benefit of any treatment, preference or privilege resulting from any international agreement or arrangement relating wholly or mainly to taxation or any domestic legislation relating wholly or mainly to taxation.

Article 4

(1) Neither Contracting Party shall take any measures depriving, directly or indirectly, an investor of the other Contracting Party of an investment unless the following conditions are complied with:

- (a) the measures are taken in the public interest and under due process of law;
- (b) the measures are distinct and not discriminatory; and
- (c) the measures are accompanied by provision for the payment of prompt, adequate and effective compensation, which shall be transferable without undue delay in a freely convertible currency.

(2) The provisions of Paragraph (1) of this Article shall also apply to the current income from an investment as well as, in the event of liquidation, to the proceeds from the liquidation.

(3) Investors of either Contracting Party who suffer losses of their investments in the territory of the other Contracting Party due to war or other armed conflict, a state of national emergency, revolt, insurrection or riot shall be accorded, with respect to restitution, indemnification, compensation or other settlement, a treatment which is no less favourable than that accorded to nationals or companies of any third State. Resulting payments, if any, shall be transferable in a freely convertible currency without undue delay.

Article 5

(1) Each Contracting Party shall allow without delay the transfer in a freely convertible currency, subject to and to the extent permitted by its laws and regulations, of:

- (a) the current income accruing from any investment by investors of the other Contracting Party, including in particular, though not exclusively, capital gains, profit, interests, dividends, licenses, royalties or fees;
- (b) the proceeds from a total or partial liquidation of any investment by an investor of the other Contracting Party;
- (c) funds in repayment of loans which both Contracting Parties have recognized as investment;
- (d) the earnings of nationals of the other Contracting Party who are allowed to work in connection with an investment in its territory and other amounts appropriated for the coverage of expenses connected with the management of the investment.

(2) The Contracting Parties undertake to accord to transfers referred to in Paragraph (1) of this Article a treatment no less favourable than that accorded to transfers originating from investments made by investors of any third State.

(3) Transfer będzie dopuszczony bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w ciągu miesiąca od daty złożenia wniosku o dokonanie transferu.

(4) Każdy transfer, o którym mowa w niniejszej umowie, zostanie dokonany według oficjalnego kursu obowiązującego w dniu dokonania transferu.

(5) Jeżeli właściwe władze polskie udzieliły według własnego uznania wcześniejszego zezwolenia, Narodowy Bank Polski zapewni w granicach, w jakich przychód z inwestycji inwestora szwedzkiego na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest osiągany w walucie wymiennej, ekwiwalentną kwotę w walucie wymiennej potrzebną dla dokonania transferu takiego przychodu w zamian za płatność w tej samej walucie niewymiennej.

(6) Stwierdza się, że szwedzcy inwestorzy mogą wykorzystywać mechanizmy rynkowe, np. przetargi, dla zakupu lub sprzedaży walut obcych zgodnie z ustawodawstwem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Do uzyskanych w ten sposób walut obcych kurs, o którym mowa w ustępie (4), nie ma zastosowania.

Artykuł 6

Jeżeli Umawiająca się Strona lub jeden z jej organów dokona na rzecz jej inwestora płatności z tytułu gwarancji udzielonej w odniesieniu do inwestycji dokonanej na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, druga Umawiająca się Strona, nie naruszając praw pierwszej Umawiającej się Strony wynikających z artykułu 7, uzna przejście wszelkich praw lub roszczeń tego inwestora na pierwszą Umawiającą się Stronę lub jej organ i przejęcie przez pierwszą Umawiającą się Stronę lub jej organ tych praw i roszczeń, z zastrzeżeniem prawa drugiej Umawiającej się Strony do potrącenia wymagalnych podatków lub innych ciężarów publicznych należnych od inwestora.

Artykuł 7

(1) Każdy spór pomiędzy Umawiającymi się Stronami dotyczący interpretacji lub stosowania niniejszej umowy będzie, jeżeli to możliwe, rozstrzygany w drodze negocjacji pomiędzy rządami obu Umawiających się Stron.

(2) Jeżeli spór nie może być w ten sposób rozstrzygnięty w ciągu sześciu miesięcy, zostanie on, na żądanie którejkolwiek Umawiającej się Strony, przedłożony do rozstrzygnięcia trybunałowi arbitrażowemu.

(3) Trybunał arbitrażowy będzie powoływany ad hoc. Każda Umawiająca się Strona wyznaczy jednego członka, a ci dwaj członkowie uzgodnią obywatela państwa trzeciego, które utrzymuje stosunki dyplomatyczne z obiema Umawiającymi się Stronami, jako ich przewodniczącego, który zostanie wyznaczony przez rządy tych dwóch Umawiających się Stron. Członkowie zostaną wyznaczeni w ciągu dwóch miesięcy, a przewodniczący w ciągu czterech miesięcy od daty zawiadomienia przez jedną Umawiającą się Stronę drugiej Umawiającej się Strony o woli poddania sporu do rozstrzygnięcia trybunałowi arbitrażowemu.

(4) Jeżeli terminy, o których mowa w ustępie (3) niniejszego artykułu, nie zostaną zachowane, każda Umawiająca się Strona może, w razie braku innych odpowiednich uzgodnień, zwrócić się do Przewodniczącego Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości o dokonanie niezbędnych nominacji.

(3) The transfer shall be allowed without undue delay and, in any event, within a period of time not exceeding one month from the date on which the request for the transfer is made.

(4) Any transfer referred to in this Agreement shall be effected at the official exchange rates prevailing on the day the transfer is made.

(5) To the extent any return from an investment in the territory of the Polish People's Republic by a Swedish investor realized in a non-convertible currency, where the competent Polish authorities have at their discretion given prior permission, the equivalent amount in convertible currency required for effecting the transfer of such a return shall be provided by the Polish National Bank against payment in the same non-convertible currency.

(6) It is further noted that Swedish investors may use market mechanisms, e.g. auctions, to buy and sell foreign currency in accordance with laws and regulations of the Polish People's Republic. When foreign currency is obtained in this way the exchange rate referred to in Paragraph (4) is not applicable.

Article 6

If a Contracting Party or one of its organs makes a payment to any of its investors under a guarantee it has granted in respect of an investment in the territory of the other Contracting Party, the latter Contracting Party shall, without prejudice to the rights of the former Contracting Party under Article 7, recognize the transfer of any right or title of such an investor to the former Contracting Party or its organ and the subrogation of the former Contracting Party or its organ to any such right or title, subject to the other Contracting Party's right to deduct taxes and other public charges due and payable by the investor.

Article 7

(1) Any dispute between the Contracting Parties concerning the interpretation or application of this Agreement shall, if possible, be settled by negotiations between the Governments of the two Contracting Parties.

(2) If the dispute cannot thus be settled within six months, it shall at the request of either Contracting Party be submitted to an arbitration tribunal.

(3) The arbitration tribunal shall be set up from case to case, each Contracting Party appointing one member, and these two members shall then agree upon a national of a third State which maintains diplomatic relations with both Contracting Parties as their Chairman, to be appointed by the Governments of the Contracting Parties. The members shall be appointed within two months, and the Chairman within four months, from the date either Contracting Party has advised the other Contracting Party of its wish to submit the dispute to an arbitration tribunal.

(4) If the time limits referred to in Paragraph (3) of this Article have not been complied with, either Contracting Party may, in the absence of any other relevant arrangement, invite the President of the International Court of Justice to make the necessary appointments.

(5) Jeżeli Przewodniczący Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości nie może wypełnić przewidzianej w ustępie (4) niniejszego artykułu funkcji lub jest obywatelem jednej z Umawiających się Stron, do dokonania niezbędnych nominacji zostanie zaproszony Wiceprzewodniczący. Jeżeli Wiceprzewodniczący nie może wypełnić powyższej funkcji lub jest obywatelem jednej z Umawiających się Stron, do dokonania niezbędnych nominacji zostanie zaproszony najstarszy rangą członek Trybunału, który jest w stanie wypełnić powyższą funkcję, a nie jest obywatelem żadnej z Umawiających się Stron.

(6) Trybunał arbitrażowy orzeka większością głosów; orzeczenia są ostateczne i wiążące dla Umawiających się Stron. Każda Umawiająca się Strona ponosi koszty udziału członka wyznaczonego przez tę Stronę, jak również koszty jej reprezentacji w postępowaniu arbitrażowym; koszty udziału przewodniczącego, jak również wszelkie inne koszty ponoszą obie Umawiające się Strony w częściach równych. Trybunał arbitrażowy może jednak w orzeczeniu ustalić większy udział w kosztach jednej z Umawiających się Stron. We wszystkich innych kwestiach procedurę trybunału arbitrażowego określa sam trybunał.

Artykuł 8

(1) Każda Umawiająca się Strona zgadza się poddać rozstrzygnięciu trybunału arbitrażowego wszelkie spory prawne wynikające z artykułu 4 niniejszej umowy, powstałe między tą Umawiającą się Stroną a inwestorem drugiej Umawiającej się Strony, dotyczące inwestycji tego ostatniego na jej terytorium.

(2) Spór nie wymieniony w ustępie (1) niniejszego artykułu, który powstaje między jedną Umawiającą się Stroną a inwestorem drugiej Umawiającej się Strony, dotyczący inwestycji tego drugiego na jej terytorium, zostanie za porozumieniem obu stron sporu poddany rozstrzygnięciu trybunału arbitrażowego.

(3) Trybunał arbitrażowy w zakresie tego artykułu będzie powoływany ad hoc w następujący sposób: każda strona sporu wyznaczy jednego członka, a ci dwaj członkowie wybiorą następnie obywatela państwa trzeciego jako przewodniczącego, który nie może jednak pełnić funkcji przewodniczącego lub członka trybunału w sytuacji, gdy nie są utrzymywane stosunki dyplomatyczne pomiędzy tym państwem a którąkolwiek z obu Umawiających się Stron. Członkowie zostaną wyznaczeni w ciągu dwóch miesięcy, a przewodniczący w ciągu trzech miesięcy, od daty zawiadomienia przez inwestora — stroną sporu według definicji zawartej w ustępie (1) niniejszego artykułu — drugiej strony sporu o woli poddania sporu rozstrzygnięciu trybunału arbitrażowego lub od daty, kiedy obie strony sporu, według definicji zawartej w ustępie (2) niniejszego artykułu, uzgodniły poddanie sporu rozstrzygnięciu trybunału arbitrażowego.

(4) Jeżeli terminy, o których mowa w ustępie (3) tego artykułu, nie zostaną zachowane, każda strona sporu może, w braku innych odpowiednich porozumień, zwrócić się do Przewodniczącego Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości o dokonanie niezbędnych nominacji.

(5) Trybunał arbitrażowy utworzony zgodnie z tym artykułem będzie, przy orzekaniu w sporze poddanym rozstrzygnięciu, stosować procedurę arbitrażową przewidzianą regułami arbitrażowymi Komisji Organizacji Narodów Zjednoczonych do Spraw Międzynarodowego Prawa Handlowego; przyjętymi przez Zgromadzenie Ogólne dnia 15 grudnia

(5) If the President of the International Court of Justice is prevented from discharging the function provided for in Paragraph (4) of this Article or is a national of either Contracting Party, the Vice-President shall be invited to make the necessary appointments. If the Vice-President is prevented from discharging the said function or is a national of either Contracting Party, the most senior member of the Court who is not incapacitated or a national of either Contracting Party shall be invited to make the necessary appointments.

(6) The arbitration tribunal shall reach its decision by a majority of votes, the decision being final and binding on the Contracting Parties. Each Contracting Party shall bear the cost of the member appointed by that party as well as the costs for its representation in the arbitration proceedings; the cost of the Chairman as well as any other costs shall be borne in equal parts by the two Contracting Parties. The arbitration tribunal may, however, in its decision direct that a higher proportion of costs shall be borne by one of the Contracting Parties. In all other respects, the procedure of the arbitration tribunal shall be determined by the tribunal itself.

Article 8

(1) Each Contracting Party consents to submit for settlement by an arbitration tribunal any legal dispute arising under Article 4 of this Agreement between that Contracting Party and an investor of the other Contracting Party concerning an investment by the latter in the territory of the former.

(2) In the event of a dispute not referred to in Paragraph (1) of this Article which arises between one Contracting Party and an investor of the other Contracting Party concerning an investment by the latter in the territory of the former, it shall upon agreement by both parties to the dispute be submitted to an arbitration tribunal for settlement.

(3) An arbitration tribunal in terms of this Article shall be set up from case to case as follows: Each Party to the dispute shall appoint one member and these two members shall then appoint a national of a third State as their Chairman, a national of such a state not being eligible as chairman or member of the tribunal if diplomatic relations do not exist between that state and either of the two Contracting Parties. The members shall be appointed within two months, and the chairman within three months, from the date an investor, party to a dispute as defined in Paragraph (1) of this Article, has advised the other party to the dispute of the wish of the former to have the dispute submitted to an arbitration tribunal, or else, from the date both parties to a dispute as defined in Paragraph (2) of this Article have agreed that the dispute be submitted to an arbitration tribunal.

(4) If the time-limits referred to in Paragraph (3) of this Article have not been complied with, either party to the dispute may, in the absence of any other relevant arrangement, invite the President of the International Court of Justice to make the necessary appointments.

(5) An arbitration tribunal set up in accordance with this Article shall, in deciding a dispute submitted to it, apply the arbitral procedure provided in the Arbitration Rules of the United Nations Commission on International Trade Law as adopted by the General Assembly on 15 December 1976 and shall, where otherwise necessary, determine its own proce-

1976 r., a w innych koniecznych przypadkach będzie określał swoją własną procedurę. Trybunał arbitrażowy orzeka większością głosów. Orzeczenia są ostateczne i wiążące.

Artykuł 9

Jeżeli regulacje prawne jednej Umawiającej się Strony lub istniejące aktualnie czy powstałe w przyszłości pomiędzy Umawiającymi się Stronami zobowiązania wynikające z prawa międzynarodowego zawierają w zakresie uregulowanym niniejszą umową postanowienia ogólne lub szczegółowe, uprawniające inwestycje inwestora drugiej Umawiającej się Strony do traktowania bardziej korzystnego niż przewidziane niniejszą umową, takie postanowienie w zakresie, w jakim jest bardziej korzystne, będzie miało pierwszeństwo przed niniejszą umową.

Artykuł 10

Postanowienia niniejszej umowy mają zastosowanie do inwestycji dokonanych przez inwestorów jednej Umawiającej się Strony na terytorium drugiej Umawiającej się Strony po dniu 26 maja 1976 r.

Artykuł 11

(1) Umowa niniejsza wchodzi w życie w dniu, w którym Rządy obu Umawiających się Stron notyfikują sobie wzajemnie, że ich konstytucyjne wymogi dotyczące wejścia w życie niniejszej umowy zostały spełnione.

(2) Umowa niniejsza zawarta jest na okres dwudziestu lat. Po tym okresie umowa będzie mogła być w dowolnym terminie wypowiedziana w drodze notyfikacji przez każdą Umawiającą się Stronę; w takim przypadku utraci ona moc po upływie 12 miesięcy od dnia wypowiedzenia.

(3) W odniesieniu do inwestycji dokonanych przed datą wygaśnięcia niniejszej umowy, postanowienia artykułów od 1 do 10 pozostają w mocy na dalszy okres dwudziestu lat od tej daty.

Sporządzono w Warszawie dnia 13 października 1989 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, szwedzkim i angielskim, przy czym wszystkie teksty mają jednakową moc. W razie rozbieżności przy interpretacji postanowień niniejszej umowy tekst angielski uważany będzie za rozstrzygający.

Za Rząd Polskiej
Rzeczypospolitej Ludowej:
T. Mazowiecki

Za Rząd Królestwa
Szwecji:
I. Carlsson

For the Government of
the Polish People's Republic:
T. Mazowiecki

For the Government of
the Kingdom of Sweden:
I. Carlsson

Po zaznajomieniu się z powyższą umową, w imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oświadczam, że:
— została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
— jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
— będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 21 grudnia 1989 r.

L.S.

Prezydent Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej: *W. Jaruzelski*

Minister Spraw Zagranicznych: *K. Skubiszewski*

ture. The arbitration tribunal shall reach its decision by a majority of votes. Such a decision shall be final and binding.

Article 9

If the provisions of law of either Contracting Party or obligations under international law existing at present or established hereafter between the Contracting Parties in addition to the present Agreement contain a regulation, whether general or specific, entitling investments by investors of the other Contracting Party to a treatment more favourable than is provided for by the present Agreement, such regulation shall to the extent that it is more favourable prevail over the present Agreement.

Article 10

The provisions of this Agreement shall apply to investments made by investors of one Contracting Party in the territory of the other Contracting Party after May 26, 1976.

Article 11

(1) This Agreement shall enter into force on the day the Governments of the two Contracting Parties have notified each other that their constitutional requirements for the entry into force of this Agreement have been fulfilled.

(2) This Agreement shall remain in force for a period of twenty years. Thereafter it shall remain in force until the expiration of twelve months from the date that either Contracting Party in writing notifies the other Contracting Party of its intention to terminate this Agreement.

(3) In respect of investments made prior to the date when the notice of termination of this Agreement becomes effective, the provisions of Articles 1 to 10 shall remain in force for a further period of twenty years from that date.

Done at Warsaw on 13 October, 1989 in duplicate in the Polish, Swedish and English languages, the three texts having the same value. In the case there is any divergence of interpretation of the provisions of this Agreement the English text shall prevail.

Överenskommelse mellan Polska Folkrepublikens regering
och Konungariket Sveriges regering om främjande och
ömsesidigt skydd av investeringar

Polska Folkrepublikens regering och Konungariket
Sveriges regering,

som önskar intensifiera det ekonomiska samarbetet till
ömsesidig fördel för de båda länderna och vidmakthålla
skäliga och rättvisa villkor för investeringar av den
ena fördragsslutande partens investerare på den andra
fördragsslutande partens territorium,

som erkänner att främjande och skydd av sådana
investeringar gynnar utvecklingen av de ekonomiska
förbindelserna mellan de båda fördragsslutande
parterna och stimulerar investeringsinitiativ,

har kommit överens om följande.

Artikel 1

Vid tillämpningen av denna överenskommelse

(1) skall termen "investering" omfatta alla slags tillgångar som investerats av investerare från en fördragsslutande part, förutsatt att investeringen har gjorts i överensstämmelse med den andra fördragsslutande partens lagar och förordningar, och skall i synnerhet, men inte uteslutande, inbegripa

a) lös och fast egendom liksom varje annan sakrätt såsom inteckning, panträtt, säkerhet, nyttjanderätt och liknande rättigheter;

b) aktier och andra slags intressen i bolag;

c) fordran på penningar eller annan prestation av ekonomiskt värde;

d) patent, annan industriell äganderätt, tekniska processer, firmanamn, know-how och annan intellektuell äganderätt samt good-will;

e) företagskoncessioner som erfordras för att bedriva ekonomisk verksamhet och som är grundade på lag, administrativa beslut eller avtal; häri inbegripet koncessioner att utforska, odla, utvinna eller exploatera naturtillgångar;

(2) skall termen "investerare" avse:

a) varje fysisk person som är medborgare i en fördragsslutande part enligt dess lagstiftning; och

b) varje juridisk person, som har säte på den andra fördragsslutande partens territorium eller i tredje land, i vilken en investerare från endera fördragsslutande parten har ett övervägande intresse. Enbart rent avtalsmässiga relationer utgör emellertid inte ett övervägande intresse. En juridisk person får inte åberopa skydd enligt denna överenskommelse, om den tidigare åberopat de rättsmedel som står till buds för den enligt något annat investeringsskyddsavtal som ingåtts med ifrågavarande tredje land.

Artikel 2

(1) Vardera fördragsslutande parten skall vid varje tidpunkt tillförsäkra investeringar, som gjorts av den andra fördragsslutande partens investerare, en skälig och rättvis behandling och skall ej hindra förvaltning, underhåll, utnyttjande, åtnjutande därav eller förfogande däröver genom oskäligen åtgärder. Som sådana oskäligen åtgärder anses inskränkningar avseende inköp av råvaror, komponenter och enheter, reservdelar, energi och bränsle liksom alla slag av hjälpmedel för produktion och drift. Hinder avseende försäljning av varor inom landet och utomlands samt andra åtgärder bör inte införas. Införandet av generella inskränkningar betingade av den ekonomiska situationen, t. ex. brist, anses inte som oskäligen.

(2) I samband med transport av varor eller personal med anknytning till en investering skall investeraren ha rätt att fritt välja transportföretag. Om tillstånd krävs för sådan transport, skall detta beviljas utan hänsyn till eventuella kvoter. Ifråga om transporter genom tredje land skall tillstånd beviljas i enlighet med tillämplig internationell rätt och tillämpligen överenskommelser.

(3) Med förbehåll för lagar och förordningar avseende utlänningars inresa och vistelse skall den ena fördragsslutande partens medborgare tillsammans med familjemedlemmar som ingår i deras hushåll tillåtas att inresa, kvarstanna och lämna den andra fördragsslutande partens territorium för att utföra verksamhet förbunden med investeringar på den senare fördragsslutande partens territorium.

(4) Vardera fördragsslutande parten skall, med beaktande av sin allmänna politik beträffande utländska investeringar, främja investeringar på sitt territorium av den andra fördragsslutande partens investerare och skall tillåta sådana investeringar i enlighet med sin lagstiftning.

(5) I syfte att skapa gynnsamma villkor för bedömning av det finansiella läget och resultatet av den verksamhet som bygger på investeringar enligt denna överenskommelse skall de fördragsslutande parterna, i möjligaste mån och inom ramen för sin nationella lagstiftning, medge harmonisering av företagens redovisningsförfaranden med International Accounting Standards (IAS), utarbetade av International Accounting Standards Committee (IASC).

(6) En investering som i enlighet med en fördragsslutande parts lagar och förordningar gjorts på dess territorium åtnjuter fullständigt skydd enligt denna överenskommelse.

Artikel 3

(1) Vardera fördragsslutande parten skall för investeringar på sitt territorium av den andra fördragsslutande partens investerare tillämpa en behandling som inte är mindre förmånlig än den som medges investeringar av investerare från tredje stat.

(2) Utan hinder av bestämmelserna i punkt (1) i denna artikel skall en fördragsslutande part

a) som har slutit en överenskommelse om bildandet av en tullunion, gemensam marknad eller ett frihandelsområde, eller

b) som har slutit en multilateral överenskommelse om ekonomiskt samarbete för ömsesidigt ekonomiskt bistånd,

vara oförhindrad att medge en mera förmånlig behandling av investeringar gjorda av en investerare från den stat eller de stater som också är parter i nämnda överenskommelser, eller av investerare från vissa av dessa stater.

(3) Den behandling som medges investeringar enligt handelsöverenskommelser som Konungariket Sverige ingått med Elfenbenskusten den 27 augusti 1965, med Madagaskar den 2 april 1966 och med Senegal den 24 februari 1967 får inte åberopas av polska investerare som grund för mest-gynnad-nationsbehandling enligt artikel 3.

(4) Bestämmelserna i punkt (1) i denna artikel skall inte tolkas så att de ålägger någondera fördragsslutande parten att till en investerare från den andra fördragsslutande parten utsträcka förmånen av behandling, fördelar eller privilegier som följer av en internationell överenskommelse eller uppgörelse som helt eller huvudsakligen gäller beskattning eller av en nationell lagstiftning som helt eller huvudsakligen gäller beskattning.

Artikel 4

(1) Ingendera fördragsslutande parten skall vidta några åtgärder som direkt eller indirekt berövar en investerare från den andra fördragsslutande parten en investering, såvida inte följande villkor är uppfyllda:

a) åtgärderna vidtas i allmänt intresse och i enlighet med vederbörligt rättsligt förfarande;

b) åtgärderna är otvetydiga och icke diskriminerande; och

c) åtgärderna åtföljs av bestämmelser om betalning av prompt, adekvat och effektiv ersättning, vilken skall kunna överföras utan oskäligt dröjsmål i en fritt konvertibel valuta.

(2) Bestämmelserna i punkt (1) i denna artikel skall också tillämpas på löpande inkomster av en investering liksom, i händelse av likvidation, på avkastningen från likvidationen.

(3) En fördragsslutande parts investerare, vars investeringar på den andra fördragsslutande partens territorium lider skada till följd av krig eller annan väpnad konflikt, nationellt nödläge, revolt, uppror eller upplopp, skall ifråga om restitution, gottgörelse, ersättning eller annan uppgörelse, medges en behandling som inte är mindre förmånlig än den som ges medborgare eller bolag från tredje stat. Eventuella utbetalningar i anledning härav skall kunna överföras i en fritt konvertibel valuta utan oskäligt dröjsmål.

Artikel 5

(1) Vardera fördragsslutande parten skall, med beaktande av sina lagar och förordningar, utan dröjsmål medge överföring i en fritt konvertibel valuta av:

a) löpande inkomster som härrör från investering som gjorts av investerare från den andra fördragsslutande parten, inbegripet i synnerhet, men inte uteslutande, avkastning av kapital, vinstmedel, räntor, utdelningar, licenser, royalties eller avgifter;

b) avkastningen från en total eller partiell likvidation av en investering som gjorts av en investerare från den andra fördragsslutande parten;

c) medel för återbetalning av lån som båda fördragsslutande parterna har erkänt som en investering;

d) inkomster uppburna av den andra fördragsslutande partens medborgare, som har tillstånd att arbeta i samband med en investering på dess territorium, samt andra medel som avsatts för att täcka utgifter i samband med förvaltningen av investeringen.

(2) De fördragsslutande parterna förbinder sig att medge i punkt (1) i denna artikel avsedda överföringar en behandling som inte är mindre förmånlig än den som ges överföringar härrörande från investeringar som gjorts av investerare från tredje stat.

(3) Överföringen skall medges utan oskäligt dröjsmål och i varje fall inom en tidrymd som inte överstiger en månad från den dag då ansökan om överföringen inlämnades.

(4) Överföringar som avses i denna överenskommelse skall ske till de officiella växelkurser som gäller den dag då överföringarna görs.

(5) I den mån som avkastning från en investering av en svensk investerare på Polska Folkrepublikens territorium uppkommit i en icke-konvertibel valuta, skall, i de fall då behöriga polska myndigheter efter eget gottfinnande givit förhandstillstånd, motsvarande belopp i konvertibel valuta, som erfordras för överföringen av sådan avkastning, tillhandahållas av Polska Nationalbanken mot betalning i samma icke-konvertibla valuta.

(6) Det noteras vidare att svenska investerare får använda marknadsmekanismer, t. ex. auktioner, för att köpa och sälja utländsk valuta i enlighet med Polska Folkrepublikens lagar och förordningar. När utländsk valuta erhålls på detta sätt, är inte växelkurs som avses i punkt (4) tillämplig.

Artikel 6

Om en fördragsslutande part eller något av dess organ gör en utbetalning till någon av sina investerare i enlighet med en garanti, som den har beviljat med avseende på en investering på den andra fördragsslutande partens territorium, skall den sistnämnda fördragsslutande parten, med beaktande av den förstnämnda fördragsslutande partens rättigheter enligt artikel 7, erkänna överföringen av varje rättighet eller fordran som tillkommer sådan investerare till den förstnämnda fördragsslutande parten eller dess organ och den förstnämnda fördragsslutande partens eller dess organs övertagande av varje sådan rättighet eller fordran, med förbehåll för den andra fördragsslutande partens rätt att dra av skatter och andra offentliga avgifter som investeraren har skyldighet att erlägga.

Artikel 7

(1) Varje tvist mellan de fördragsslutande parterna om tolkningen eller tillämpningen av denna överenskommelse skall, om möjligt, biläggas genom förhandlingar mellan de båda fördragsslutande parternas regeringar.

(2) Om tvisten inte kan biläggas på detta sätt inom sex månader, skall den på begäran av endera fördragsslutande parten hänskjutas till skiljedomstol.

(3) Skiljedomstolen skall upprättas från fall till fall; vardera fördragsslutande parten utnämner en medlem och dessa två medlemmar skall därefter ena sig om en medborgare i en tredje stat, vilken upprätthåller diplomatiska förbindelser med båda fördragsslutande parterna, som domstolens ordförande att utnämnas av de båda fördragsslutande parternas regeringar. Medlemmarna skall utses inom två månader och ordföranden inom fyra månader från den dag då endera fördragsslutande parten har underrättat den andra fördragsslutande parten om sin önskan att hänskjuta tvisten till skiljedomstol.

(4) Om de tidsfrister som avses i punkt (3) i denna artikel inte har iakttagits, kan endera fördragsslutande parten, i avsaknad av annan tillämplig överenskommelse, anmoda presidenten i Internationella domstolen att göra de erforderliga utnämningarna.

(5) Om presidenten i Internationella domstolen är förhindrad att fullgöra den uppgift som avses i punkt (4) i denna artikel eller är medborgare i en av de fördragsslutande parterna, skall vicepresidenten anmodas att göra de erforderliga utnämningarna. Om vicepresidenten är förhindrad att fullgöra denna uppgift eller är medborgare i en av de fördragsslutande parterna, skall den till tjänsteåren äldste medlemmen av domstolen, som ej har förfall eller som ej är medborgare i en av de fördragsslutande parterna, anmodas att göra de erforderliga utnämningarna.

(6) Domstolen skall fatta sitt avgörande genom majoritetsbeslut, vilket skall vara slutgiltigt och bindande för de fördragsslutande parterna. Vardera fördragsslutande parten skall bära kostnaden för den medlem som den utnämnt liksom kostnaderna för sin representation i skiljeförfarandet. Kostnaden för ordföranden liksom kostnaderna i övrigt skall bäras i lika delar av de båda fördragsslutande parterna. Domstolen kan emellertid i sitt beslut förordna att en större andel av kostnaderna skall bäras av den ena av de fördragsslutande parterna. I alla andra avseenden skall skiljedomstolens förfarande fastställas av domstolen själv.

Artikel 8

(1) Vardera fördragsslutande parten samtycker till att hänskjuta för avgörande av skiljedomstol varje under artikel 4 i denna överenskommelse uppkommande rättstvist mellan nämnda fördragsslutande part och investerare från den andra fördragsslutande parten rörande en investering av den senare på den förras territorium.

(2) I händelse av en tvist som ej avses i punkt (1) i denna artikel, vilken uppstår mellan en fördragsslutande part och någon av den andra fördragsslutande partens investerare rörande en investering av den senare på den förras territorium, skall denna tvist, efter överenskommelse därom mellan de båda parterna i tvisten, hänskjutas till skiljedomstol för avgörande.

(3) En skiljedomstol enligt denna artikel skall upprättas från fall till fall enligt följande: Vardera parten i tvisten skall utnämna en medlem och dessa två medlemmar skall sedan utse en medborgare i en tredje stat som domstolens ordförande. En medborgare i en sådan stat får inte väljas som ordförande eller utses som medlem av domstolen, om det inte förekommer diplomatiska förbindelser mellan denna stat och en av de två fördragsslutande parterna. Medlemmarna skall utses inom två månader och ordföranden inom tre månader från den dag då en investerare, som är part i en tvist enligt punkt (1) i denna artikel, har underrättat den andra parten i tvisten om sin önskan att få tvisten hänskjuten till skiljedomstol, eller från den dag då båda parterna i en tvist enligt punkt (2) i denna artikel har kommit överens om att hänskjuta tvisten till skiljedomstol.

(4) Om de tidsfrister som avses i punkt (3) i denna artikel inte har iakttagits, kan endera parten i tvisten, i avsaknad av annan tillämplig överenskommelse, anmoda presidenten i Internationella domstolen att göra de erforderliga utnämningarna.

(5) En skiljedomstol som upprättats enligt denna artikel skall vid avgörandet av en tvist som hänskjutits till den tillämpliga det skiljedomsförfarande som föreskrivs i av Förenta nationernas kommission för internationell handelsrätt utarbetade skiljedomsregler, vilka antogs av generalförsamlingen den 15 december 1976, och skall i övrigt fastställa sitt eget förfarande. Skiljedomstolen skall fatta sitt avgörande genom majoritetsbeslut. Sådant beslut skall vara slutgiltigt och bindande.

Artikel 9

Om endera fördragsslutande partens bestämmelser enligt lag eller skyldigheter enligt internationell rätt, nu gällande eller som senare vunnit hävd mellan de fördragsslutande parterna, i förening med denna överenskommelse, innehåller en regel, oavsett om den är av allmän eller särskild natur, som berättigar investeringar av den andra fördragsslutande partens investerare till en mera gynnsam behandling än vad som föreskrivs i denna överenskommelse, skall en sådan regel, i den mån den är mer förmånlig, ha företräde framför föreliggande överenskommelse.

Artikel 10

Bestämmelserna i denna överenskommelse skall tillämpas på investeringar som gjorts av den ena fördragsslutande partens investerare på den andra fördragsslutande partens territorium efter den 26 maj 1976.

Artikel 11

(1) Denna överenskommelse träder i kraft den dag då de båda fördragsslutande parternas regeringar har underrettat varandra om att deras konstitutionella krav för ikraftträdandet av denna överenskommelse har uppfyllts.

(2) Denna överenskommelse skall gälla under en tid av tjugo år. Därefter skall den förbli i kraft till dess att tolv månader förflutit från den dag då endera fördragsslutande parten skriftligen underrättar den andra fördragsslutande parten om sin avsikt att säga upp denna överenskommelse.

(3) I fråga om investeringar som gjorts före den dag då uppsägningen av denna överenskommelse börjar gälla, skall bestämmelserna i artiklarna 1-10 förbli i kraft under ytterligare en tid av tjugo år från nämnda dag.

Upprättad i Warszawa den ¹⁹⁸⁹ 13 oktober i två exemplar på polska, svenska och engelska språken, vilka tre texter är lika giltiga. I händelse av skiljaktighet beträffande tolkningen av bestämmelserna i denna överenskommelse skall den engelska texten äga företräde.

För Polska Folkrepublikens
regering

För Konungariket
Sveriges regering

Murawski

J. Carlsson

Warszawa, 23 lutego 2018 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.284.2018 / 2/dl

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o wypowiedzeniu Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Królestwa Szwecji w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji, sporządzonej w Warszawie dnia 13 października 1989 r., wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Projekt ustawy o wypowiedzeniu umowy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
Piotr Wawrzyk
Podsekretarz Stanu